

La defensa de la bandera

El nostre estimat colega "Ressorgiment", de Buenos Aires es refereix en l'editorial de la edició de juliol als comunicats que la Delegació Catalana de Xile publicà a "El Mercurio" i a "La Nación", amb motiu de l'aparició d'una bandera de vint metres a la muntanya de Sant Pere Màrtir durant el darrer Congrés Eucarístic. Heus ací els fragments més substancials que copiem literalment:

"A Santiago de Xile, la Delegació del Govern de Catalunya aprofità el fet de la bandera per a explicar-ne els motius en un extens comunicat que publicà en els diaris "El Mercurio" i "La Nación", els més importants de la veïna República; document serà avalat amb cites històriques i dates reals de l'existència de la Nació Catalana i d'una cultura pròpia. L'exposició de l'esmentada Delegació no va plaure —malgrat la seva mesura— a algun franquista entaforat en "El Diario Ilustrado" de la mateixa ciutat, qui respongué amb un comentari despectiu, barroer, la nota serena de la nostra Delegació. Aquesta, però, aprofità tan bella avinentesa per a replicar amb una segona nota inserida als dos esmentats diaris que havia acollit la primera, i si aquesta contenia l'expressió verídica dels sentiments de pàtria dels catalans i l'afirmació serena de llurs drets conculcats i perseguits pel nefast règim actual espanyol, la segona nota vingué a reforçar la tesi i a demostrar la mala fe i la ignorància manifesta de l'articulista de "El Diario Ilustrado" qui, àdhuc, ignora —com molt bé diu la nota de la Delegació— els judicis que sobre la cultura catalana, de la seva vàlua i, també, sobre el fet de la Nació Catalana han sostingut figures tan clarividents com Menéndez Pelayo, Gabriela Mistral, Miguel de Unamuno i infinitat d'altres figures espanyoles i universals que hom podria citar".

Afegeix "Ressorgiment" que les esmentades publicacions ja justificarien l'existència de la Delegació Catalana a Xile, i que és lamentable que no hagin pogut constituir-se en les altres repúbliques. (La de l'Argentina que també es constituí, hom ignora si merescué l'aprovació oficial). Compartim el seu lament, ja que estàvem convençuts que l'actuació de les Delegacions, orientades per la Generalitat, hauria estat molt profitosa per a la defensa de la causa nacional. Però potser no era tant la defensa d'aquesta causa el que impulsava als inspiradors secrets del Decret, sinó imposar una determinada disciplina de partit als nuclis de catalans a l'exili. ¿I fou per què fallat aquest propòsit ocult, des del primer moment, que les Delegacions deixaren d'interessar?

No sols "Ressorgiment" s'ha fet eco de les publicacions de la Delegació, sinó que també hem rebut moltes comunicacions en idèntic sentit, sobretot de l'interior. Les agraïm totes, i bien especialment les cordials felicitacions de Pau Casals, mestre i guia espiritual de la Catalunya exiliada.